

Sygn. akt III CSK 319/07

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa P.G.

przeciwko T.D.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 grudnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 marca 2007 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego T.D. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 marca 2007 r., podlega odrzuceniu z następujących przyczyn.

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymóg ten wiąże się, jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z przesłankami rozważanymi przez ten Sąd podczas tzw. „przedsądu”, a więc na posiedzeniu, którego przedmiotem jest przyjęcie lub odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanki te określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania. W tym zakresie zachowuje aktualność bogate dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego publikowane w zbiorze urzędowym i powoływane w komentarzach do k.p.c. na tle art. 393³ § 1 pkt 3 w zw. z art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz.U. z 2005 r. nr 13, poz. 98), zgodnie z którym samo przedstawienie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia nie wyczerpuje wymogu wskazania i umotywowania przyczyn mających przekonywać do przyjęcia skargi do rozpoznania.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z przesłanek określonych w powołanym przepisie. Sąd Najwyższy, badając w tej fazie postępowania skargę kasacyjną, nie jest uprawniony do określania, która z przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania może być brana pod uwagę. Przesłankę tę musi określić sama strona skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie tego wniosku polega na wyjaśnieniu, a więc na wykazaniu, dlaczego, w ocenie strony skarżącej, zachodzi któraś z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Treść tego uzasadnienia nie może być jednak dowolna i należy ją oprzeć na argumentacji jurystycznej. Jest tak z tej przyczyny, że Sąd Najwyższy, rozpoznając ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, działa w interesie

publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Taka rola Sądu Najwyższego istniała już w systemie kasacyjnym, a tym bardziej obecnie, gdy kontrolą objęte są orzeczenia prawomocne.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera w osobnym punkcie wnioszek o przyjęcie jej do rozpoznania. Jako uzasadnienie wniosku skarżący wskazał, że występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do tego, „czy w celu uchylecia bezprawności działania osoba działająca w interesie publicznym, a niebędąca dziennikarzem, obciążona jest takim samym obowiązkiem zachowania rzetelności i staranności jak dziennikarz, czy też jej odpowiedzialność z tytułu naruszenia dóbr osobistych podlega modyfikacji”, a nadto, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Poza samym sformułowaniem zagadnienia prawnego wnioszek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie został rozwinięty. Tymczasem, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno zawierać wykazanie, przy pomocy juretrycznej argumentacji, że w sprawie rzeczywiście występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przedstawiono zaś, nawet skrótowo zarysowanej, argumentacji prawnej. Argumentacja juretryczna przedstawiona została jedynie w uzasadnieniu podstaw skargi, co nie spełnia jednak wymogu określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarga kasacyjna zawiera bowiem jedynie ogólne uzasadnienie zawarte w kilku punktach, z których część odnosi się do zarzutów dotyczących naruszenia prawa materialnego, a pozostała część – do zarzutów dotyczących naruszenia prawa proceduralnego. Podobnie, oczywistą zasadność skargi skarżący wyjaśnił przez odwołanie się do stanu faktycznego sprawy, również nie przedstawiając żadnej argumentacji prawnej.

Rzecz Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi juretrycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia

prawnego. Przedstawienie takiej argumentacji w uzasadnieniu podstaw skargi służy bowiem jedynie wykazaniu zarzucanego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, a nie uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo zaś sformułowanie zagadnienia prawnego, bez przedstawienia jurystycznej argumentacji służącej wykazaniu, że to zagadnienie rzeczywiście występuje i wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie zastępuje uzasadnienia takiego wniosku. W konsekwencji należy przyjąć, że skarga w istocie nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. W tej sytuacji Sąd Najwyższy nie mógł w istocie ocenić, czy skarga może być przyjęta do rozpoznania, a tym samym, czy może zostać poddana merytorycznej ocenie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.